

ВІСНИК

ОРГАН

ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОННІ
ЧОТИРЬОХ СВОБІД
УКРАЇНИ

НАРОДНА
СВОБОДА
СВОБОДА
ЛЮДИНИ

ВИДАЄ
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

P.O. BOX 304 ST. D
NEW YORK 3, N.Y.

ЗМІСТ.

I. Коляда для УПА /редакційна/	00
2. Христос Родується - Е.Л.....	I
3. На пресвітий фонд "Вісник" - С.Труг.....	3
4. Які зобов'язання взяли на себе ЗУДКЕ?	5
5. Помор на чахотку пост Ерік Клен → На чахотку важко корий пост Л.Моссенштейн.....	5
6. Справа висилки медикаментів для УПА - Т.Рудий.....	6
7. Різдво	8
8. До дискусії нац УПА і УГБР під час ПАНКонференції..	10
9. Подув свіжого вітру - З.Неленський.....	14
10. Переяславська редакція в спралі посилки хортв.....	17/19
II. Вистава "Катерина Мукичка".....	18
ІІІ. Заклик п.Задорожнього в спралі передплат для європейсько-українських газет...	18
ІV. Троянда гумору і сліз.	20

УСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, УСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ
І ПРИХИЛЬНИКАМ, ТА, ЗАГАЛОМ - УСІЙ НАШІЙ СУСПІЛЬНОСТІ
СКЛАДАЄМО ВАЖАНИЙ
"ВЕСЕЛИХ І ШАСЛІВИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО".

ПІД ВПЛИВОМ НОВИН ІЗ РІЗНИХ ЗЕМЕЛЬ НАША СУСПІЛЬНІСТЬ В АМЕРИЦІ ПОСОЛІ СТРАСТЬСЯ З ЦЬОГО ПРИКЛЮЧЕННЯ І ДУШЕВНОГО ПРИЧАЛЕННЯ, З ЙОГО СВІДОМСТІ, ЧИ НЕСВІДОМСТІ ВТАЛИ ЇЇ ТІ НАШІ ГАЗЕТИ, які в так чорний спосіб малоювали Українську ДІЛОСНІСТЬ. - ЦЕ ПРАВДА, що Український народ знаходиться в дуже важкому положенні. ЦЕ ПРАВДА, що його терпіння немірне. Але правда також, що ви не знаєте цих терпінь пасирно, безнадійно, але боретесь з лікарським спосіб, стигаючи в цю боротьбу чимраз ширші шари цього українського народу.

У ЦІЙ ЙОГО БОРТЬБІ МИ ІНСІМ ЙОМУ УСІМ ПОМОГТИ.

КОЛЛЕДА ДЛЯ УПА.

Отсім шляхом ми закликаємо наше свідоме громадянство, що вірить, що український народ мусить в першу чергу сам боротись, коли бажає дістати поміч від інших — щоби віднеслось прихильно до потреб воєнної геройської УПА і поспішило зо своїми жертвами на медикаменти для УПА. В тій цілі слід використати час Різдва Христового і коли не усе, то бодай велику частину коляди призначити на ту ціль.

Як виходить з огіцінок заяв нашого Злученого Українсько-Американського Діячомовного Комітету, він займається чомусь лише тим волям УПА, які є її перейшли на бік замінних демократій. А їх є тільки пару сот. Решта УПА, як ми це подавали зе достовірними джерелами і що підтвердили самі події — дали боретися на корінних українських землях і не думав складати зброю. Вони — уся надія українського народу. І їм треба також помогти.

Не чекаємо, аж вони перейдуть на цей бік, виснажені, покалічені, згорті чакоткою і щобно тоді наше мягке серце заплаче та поспілляться жалі на їх адресу. Цієї чакоті вони не набралися з хвилюю, як перейшли на цей бік. Вони набиралися її давніше, рік і два тому ззаду, коли то членами наших газет й провідників цілкомогто промовчували їхню боротьбу, а півіть заперечували їхнє існування. Заплачали щойно тоді, як побачили їх власними очима і як цілий світ про них заговорив...

А лиці з УПА не потребують милосердя для себе самих. Вони не жаліють себе самих, коли вступали в УПА. Вони жертвували себе самих всеціло для ідеї і коли хтось плаче над ними, а нахтус ідею для якої вони все посвятили — потіхи їм тим не приносить.

Наші Лицарі з УПА туже добре знають, що там, на корінних землях, залишились тисячі, десятки тисяч, їхніх найдорожчих друзів, що далі керувавляться в боротьбі з жорстоким тираном, що далі голодують і морзнуть, без ліків ригомоть рани, далі набираються чакотки в інших недуг в боротьбі за свій народ. Для них вони благаюти помочі.

І що поміч ми мусимо їм подати. Замало слова! Величать не-
ройство УПА. Замало із вічевих трибун вклонити голови перед ними. Треба помогати чином.

Наша Організація залась своїми скромними засобами їм помогати. Ми вимонуємо нам обов'язок і спілujemy до всіх, щоби те саме робили. Коли наші зусилля не дадуть таких вислідів, на які ця велика ціль заслугує — не наша буде в цім вина, тільки вина тих, що мають в своїх групах засоби, мають пресу, мають платних людей до праці, а нам відмовляється помістити наявіть заклик на ту ціль. Історія колись їх осудить так, як ще вони заслужили.

А ми величимо:

ПРИСИЛАЙТЕ НЕГАНО СВОЮ ЖЕРТВУ НА МЕДИКАМЕНТИ ДЛЯ УПА!

Головна Управа ООЧСУ.

ХРИСТОС РАХЛАДАТЬСЯ.

1946 рік тому Господь пістая на землю свого Сина, щоби Він виложив перед нами Богії засади, по яких Господь бажає, щоби ми ступали. Господь звелів своєму Синові прияти людське тіло й опісля своїм людським життям і муками на хресті задемонструвати перед нами іхню вартість.

І хоч родився в яслах у стайні, хоч своїх апостолів дібрав головно з поміж бідних, а наскільки початково мало освідчених людом — проте Його наука, Його виразні християнські ідеали, які він пояснював прийдчими, себто ілюстраціями із щоденного життя — захоплювали чим раз ширші маси, перекидалась з краю до краю і ніякі переслідування не могли здавити Його.

Така бо сила великої і виразної ідеї! Ніякі пекольні сили не можуть здавити Його. французький фільмограф Комте де Нуї у своїй монументальній книжці "Призначення людства", говорить — і хтоб то сподівався в добі живочого Христа, що вбогий жартих і незнатний жидовин витисне на історії людства таку величезну печать, а в той час піші, бутні і всевладні римські цезарі підуть в забуття?

Така бо сила великої і виразної ідеї! Можна знищити людей і то півіть тих, що цю ідею проповідують. Але самої ідеї знищити не можна. Коли вона виразна, себто така, що її можна собі уязвити в думці в найвиразніших контурах, а далі — коли вона винесла, себто така, що затронює найглибшу і найціннішу струну нашої душі — вона не пропаде. Даремно будуть жорстокі Іроди і Нерони проливати кров тих, що Його визнають. Кожна краплина крові породить нового борця, нового мученика за неї. Кожна пролита краплина крові є іще одним доказом більше, що за неї варта боротись і мірати.

Але вона мусить бути також виразна. Людина у своїй уярі мусить її найвиразніше бачити. Її виразні і ясні контури охоронять Його від інших, маловартіх і шкідливих ідей. Горстокі тириани за любки уживають і цього другого способу. Вони пробують знищити дану ідею теж і морально, пробуючи її сконфузити своїми власними. Лише виразна, вирізблена гострим долотом майстра, ідея ставить опір цьому спектаклю.

Цього роду Ідеали є ці, що Іх приніс нам на землю Син Богий. Не даром ними переймались впродовж тисячеліть міліарди людей.

Ці Ідеали і нині є однокі, що можуть дивести збаламучений й озвірілій світ з його морального упадку. Це ці Христові Ідеали можуть нам прояснити шлях, який доведе нас до справедливого суспільного устрою, до справедливого і сталого світового замирення. Це ці Христові Ідеали наставлять кожнього зокрема як треба жити, як знайти на землі це невловиме почуття, що ми Його називаємо "щастям". Без цих Христових Ідеалів нічега що не варта усі суспільні устрої, усі політичні програми, усі міжнародні договори, а навіть індивідуальне життя кожнього з нас, хочби ми як обложились земними добрами ковтали їх поднімми уменями. Без Христових ідеалів найкращий політичний юрич обернеться в цинічно знаряддя жорстокого тирана. Без Христових Ідеалів кожній міжнародній договір стане "шматком паперу". Без цих Ідеалів наше, хочби матеріально багате життя обернеться у нудьгу, злобу, заність, моральну порожнечу, а тим самим у прикрість для нас самих.

Христос це наша дорога, правда і життя.
 Ми залибки святочесмо Різдво Христове. Вони викликає в нас присміні спомини з дитячих літ, із Різдвом Христовим звязаний дідук, куття, колядники, гостювання. Це милі спомини і дорога традиція, з якою ми зустрічаємо свято Різдва. Проте нікі, більше ніж коли-небудь передтим, мусимо заглибллятись нашими думками також у ці високі Ідеали Христа, мусимо нагадувати собі їх, мусимо їх виразно розуміти і сильно відчувати так, як розуміли і відчували їх ці християни, що за них своє життя віддавали.

Ці Ідеали мають своє примінення не лише в церкві, не лише в часі молитви, в часі самотного роздумування. Вони мають своє примінення на кожному кроці в нашому щоденнім житті. "Хто може, що любить мене, а не любить свого малого брата - лог говорить" - повчав Спаситель. І хто думає, що він добрий християнин тому лише, що він виконує формально обовязки організованого християнина, а забуває в той сам час своїх терпимих братів, які на взір давніх християн своє життя віддають за високі ідеали - той "лож говорить".

Так, в нинішні часи обовязком кожнього громадянина бути членом своєї церкви і усією силою її підтримувати. Апостол підсвідомо робить не лише тому, щоб думати про власну душу і своєї власне спасіння, але також тому, що церква в організований спосіб відбиває наступні сектанічні ідеології на Ідеали Христа. Небезпека для Християнських Ідеалів нині величезна. Її можна відбити лише організованим, скупчаним зусиллям. Тому Церкву треба високо цінити. Та одночасне не вільно забувати, що ці Християнські Ідеали, за які бореться церква існують всіди, на кожному кроці нашого щоденного життя. Хто в щоденнім житті нехтує високі Ідеали Христа, хто в цих трагічних хвилинах замкнувся у своїм багатстві та вигодах й не дбає про терпіння інших, зокрема не дбає про тих, які усе найдорожче приносять у жертву в боротьбі за Христові Ідеали - цей, за словами Христа, не є добрым християнином.

Кожний народ має борців-героїв і дорожить ними, та Ім помагає. Він помагає власним героям не тому, що недоцільно героїзму чужих народів, тільки тому, що про героїзм своїх власних синів і братів він наймираче знає. А знамчи про це, коли є в нього християнські почуття - він мусить Ім помагати. Знання про щось складає на нас же сумління величезну моральну відповідальність, перед якою ми можемо виникнути лише в обличчі інших людей, але ніколи в обличчі Бога.

Ми знаємо, що дістється нині на Україні. Від цього знання в обличчі Бога нам не сковатись. Христос нас Кличе помагати тим, що своє життя приносять в жертву за Його Ідеали. /Л/.

ХРИСТОС РАДАЄТЬСЯ - СЛАВІТЕ ЙОГО.

СЛАВІТЕ ЙОГО НЕ ЛІШЕ СЛОВАМИ - АЛЕ ДІЛАМИ.

ПОМОЖІТЬ ЛИЦАРЯМ УКРАЇНИ У ЇХ ВАЖКІЙ ВОРОТВІ.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВІСНИКА"

Отсім ми апеляємо до нашої широкої суспільності, щоби вона поспішила з матеріальною підмогою нашему видавництву "Вісник", щоби запевнити йому сталу появу і то не в теперішній мімографічній формі, але друком.

Відносно невеликий гурт поодиноких осіб і різних організацій підтримувало нас лояльно і за це ми складаємо їм нашу сердечну подяку. Але це за мало. Во мимо цієї помочі "Вісник" всечасно появляється головно завдахи безкорисним й неймовірним зусиллях малого гурта людей. Вони цілий рік виконували сумлінно своїх громадських обов'язків, а тепер звертаються до ширшої суспільності, щоби таки їм помогла і то на ширшу скало.

Коли газети наших міліонових асекураційних інституцій апеляють до суспільності за підмогою на пресовий фонд, то хіба можна дивуватись, що ми це робимо.

Безсумнівно, кожний громадянин має повне право поставити питання, чи "Вісник" виконав і виконує свої обов'язки супроти суспільності, чи він загалом потрібний?

На це питання він відразу знайде відповідь, коли нагадає собі, що це був перший "Вісник", що розпочав кампанію проти очорнення Української Новостанської Армії, також через "Вісник", як свій орган, розпочала Організація Оборони Чотирьох Свобід України акцію помочи УПА якимось дійсним, а не лише гарними словами. Це "Вісник" перший також почав демаскувати ту на жаль значну частину нашої тутешньої преси, яка чорними краскамі малювала величезну більшість нашої нової еміграції в Європі, називаючи їх "руїнниками", "розвідниками єдності", "браторбізниками", "крамолниками", "отаманчуками", що "компромітують українську націю". Це "Вісник" перший на основі фактів виявив, що ці закиди є цілковитою Неправдою, яку ширили тут з Європи різні маленькі політичні групки та їх провідники з особистою політичною мотивів, а велика частина нашої тутешньої преси помагала їм теж з особистих причин поширювати тут ці італіонії, розбиваючи в той спосіб справжню єдність серед нашої нової еміграції в Європі, і підтримуючи їх культурні, політичні і організаційні осаги. Наша нова еміграція в Європі є знаменною зорганізованою, має своє центральне представництво ЦПУЕ, /Центральне представництво Української Еміграції/ має свої виші, середні і низькі школи, має культурно-наукові установи, має свою могутню під оглядом числа і змісту пресу, має свої суди, свої митецькі установи, має свою центральну гуманітарно-допомогову інституцію, Санітарно-Харитативну Службу, в якій працює сотни українських лікарів і тисячі вишколеної лікарської обслуги. Вона займається піклуванням 50,000 осіб. Ця нова еміграція має також сотни своїх спортивних і драматичних кружків. Вона так добре зорганізована і так добре себе веде, що дістає перше признання від чужих всесторонніх обсерваторів.

Проте велика частина нашої преси гprodовж двох новосніх років в той спосіб про цю еміграцію писала, що викликувала враження, наче ця наша еміграція під жорстким оглядом поводилася скандально. А писала та наша тутешня преса в той спосіб тому, бо не подобались її політичні погляди цеї великої європейської української більшості. Ця більшість цілий час підтримувала УПА, була горда на неї, як теж підтримувала і підтримує провід УПА

Українську Головну Визвольну Раду.

Щоб тим краще розбивати обєднану і добре зорганізовану більшість в Європі відповідальні членами в Америці і Канаді своїми заходами створили на європейському континенті так званий Координативний Український Комітет, у якій увійшли рештки вісімкох політичних угрупувань, серед них чотири з матеріалістично-оцілюючим світоглядом, інших український народ цілком відсочував від вілів. Згуртовані в КУК-ові партії цілий час ворохом відносились до УПА і ними воромо до неї відносяться, хоч на зверх вже були змушені перед УПА "сплонити голову". І їх до них піддержують деякі наші найбільші часописи, а ігнорують, а навіть шкодять цій більшості. До речі буде згадати, що ця більшість прийшла до вишивів шляхом демократичного, тайного голосування, вибираючи у величезній більшості таборів виселенців до проводу таких людей, що цілій час були прихильні до УПА і УГВР.

"Вісник" відклав боротьбу з цими індилігами течіями і ця боротьба ще не замінчена. "Вісник" далі вияснює ці справи, описані усе на річевих фактах. Зрозуміло, що подавання цих фактів дужким особам немиле. Хоч вони мають в своїх руках пресу і могли б легко ці факти опровергнути, якщо була правда за ними - вони можуть, а проти нас вони санкіонізувати.

"Вісник" переконаний, що наша суспільність є зрілою і її треба трактувати як зрілих людей, себто не затягувати перед нею важливих суспільних справ.

Наша Організація і "Вісник" за свою роботу дістали велике моральне признання і підтримку від організованої української суспільності в Європі. Від Національ-Демократичного Обєднання Українських Журналістів в Європі ми одержали привіт, в якому між іншим сказано:

"Віримо, що наші колеги по професії, українські журналісти в нашій американській пресі, присідають до нас у спільній підтримці Вашої журнальної і потрібної організації. Засади проголошувані й виконувані ООЧСУ є настільки оправдані і скраведливі, що врешті мусить найтъ зрозуміння, сквалення і найбільш активну підтримку української преси і загалу українського громадянства в Америці."

Подібні признання висказали також інші найпословіші наші інституції в Європі і їх газети, серед них "Українська Трибуна", що виходить в 20,000 примірників, себто стільки, що вся наша тутощя преса до купи вязана. "Українська Трибуна" пише про "Вісник" так:

"...Матеріальна простота і зовнігна скромність "Вісника" не повинна нікого вводити в оману... Бо в її скромну шату вгорнає одна з найсерйозніших і найглибших публіцистичних появ, з відомих будь коли на українському американському ґрунті".

Ми бажаємо але служити нашій суспільності в Америці, як теж тим високим ідеалам, якими перенята величезна більшість українського народу. Але наша суспільність мусить нас підтримати не лише морально, але й матеріально.

ПЕРШ УСЬОГО ПОВИННІ НЕГАЙМО ЗЛОЖИТИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА МИНУЛІЙ РІК, що ще дотепер цього не зробили.

Також прохаемо безповоротно надсилати жертви на пресовий фонд "Вісника". Виконайте свій обов'язок, а ми віснові виконаємо наш. /Цього листа розсилаємо іще в окремих конвертах до всіх наших читачів, враз із зворотними конвертами/.

Нью-Йорк, Н.Д. 10 грудня 1947. Оспін Труш, адміністратор.

ЯКІ ЗОВОВЯЗАННЯ ВЗЯВ НА СЕБЕ З.У.А.Д.К.?

Пані Олена Штогрин, одна з близьких співробітниць в заряді Злученого Українсько Американського Допомогового Комітету, в своїй дописи в "Свободі" з 3 грудня ц.р., згадує про зобовязання, які затягнув представник цього Комітету в Європі п.Р.Смук перед ІРО відносно українських синтальців і дослівко пише:

"Жартуючи коляду на синтальців, ми не тільки влеміємо їх недолю, але й причинюємося до виповнення міжнародного зобовязання, які ЗУАДК взяв на себе, підписуя угоду з ІРО. Комітет взяв зобовязання в нашім імені й ми мусимо їх виповнити, бо інакші дамо собі лише свідоцтво політичної і національної незрілості".

У звязку з цією умовою з різних сторін з Європи ми дістаємо тревожні листи, що представник ЗУАДК Р.Смук поробив якісь зобовязання відносно наших синтальців, не засягнувши від них, собою від їх чолових представників, про це поради. "Роблять якісь умови відносно нас, не питатись нас" - пишуть вони звідтам дослівно. Які це зобовязання? Чому не подають їх до відома загалу? Бож це є виключене, щоби ІРО, собою піддерхупана західними державами Міжнародна Виселенча Організація, поробила з п.Смуком такі якісь умови, що їх треба було дормати в тайні!

Як відомо усім, ІРО дуже радо робить умови з різними інституціями, коли ті хочуть відтягти її праці і перебрати на себе зобовязання опікуватись перевід числом потребутчих. Таку умову не важко від ІРО добути, але нераз - як це вже згадує сама пані Штогрин - нераз важко її виконати. Думаємо, що і синтальці в Європі і громона сучільність в Америці, які стоять безпосередньо зацікавлені в цих умовах і зобовязанях, повинні про це знати.

ПОМЕР НА ЧАХОТКУ ПОЕТ ЕРІЙ КЛІН.
НА ЧАХОТКУ ВАЛЮ ХОРІЙ ПОЕТ ЛІСЕНІД МОСЕНДЗ.

Недавно помер на виселенні в Австрії один з наїріших сучасних українських поетів, Ерій Клін. Він родився на Великій Україні й там проявив свою першу літературну діяльність. Належав до там званої групи поетів неокласиків. Діставши зможу виїхати за кордон, кілька літ до вибуху війни, не хотів назад вортається, які літературні здібності присвятили боротьбі з московсько-богемською тирмою. Співпрацював в львівськім "Віснику", де помістив свою знамениту поему "Прокляті роки".

Скончаний чахоткою в молодім віці покінчив своє життя. З приході його смерті багато наших газет помістило прихильні посмертні згадки і висловили свій незмірний жаль.

Вкупі з цією вісткою, дістаємо з Швейцарії запити, чому наш ~~Дж~~ Злучений Допомоговий Комітет припинив по короткім часі піддержку другому знаменитому українському поетові, що погиб на чахотці - Лісенідові Мосендузові? Його можна було притувати, коли впродовж року гін міг лікуватись в санаторії. Тепер, як ЗУАДК припинив йому піддержку, його рятує від негайної смерті його брузі, що часто самі загрожені чахоткою, виснажені всілякими недостачами.

Знаємо, що конкретні залаги і конкретна критика в нас "ображас" первих людей. Але здається нам, що ЗУАДК крає зробивши, коли б увійшов в контакт із такою великою гуманітарною інституцією в Європі, як Санітарно-Харитативна Служба, замісць витрачувати

тисячі, а навіть десятки тисяч доларів, на поїзди чи зустрічі своїх представників в Європі. Ми певні, що за плати к.Р.Омелянікій побирас гатьсот доларів місячно, без дошкілів коштів подорожні, можна було б врятувати десетів найкращих українських поетів, письменників, чи інших визначних людей. Здається тамож нам, що в цім дусі начі провідні кола робили замахи до суспільності і в цім дусі суспільність складала свої жертви.

Зрозуміло, що колиб українська еміграція в Європі була незорганізована, спонтанна не лише фізично, але й морально — то посилали таких делегатів, щоби наших бідних і беспорядкових братів наперед зорганізувати — було потрібна. Але ці наші брати в Європі дійсно такі недотепи, що не вміть сами себе зорганізувати! Іх маємо наявні докази, що так зле є. Це скільки це ~~життя~~ високо свідомий елемент з високими якістями до організації. Вони мають свої центральні, добре зорганізовані установи зкоштою діяльною суспільного життя, вимагаючи доносову амністію. Та ім потрібно не "поради" чи організуватись, тільки матеріальної помочі. Колиб ми дали їм що поміч в руки, замісни давати їм через них високоначальних представників — їхній щожний центр використав їх лжайшо для добра цілої суспільності.

Серед таких обставин, які нині існують — вмирають наші поети і то одні з найкращих — а юні... ждено до часу, щоби можна було слізний покрольог написати.

Й.О.

СПРАВА РУСИЛКИ МЕДИКАМЕНТІВ ДЛЯ УПА.

"Без чумої помочи, без слова признання, чи моральної підтримки, сираючись на своїх власних силах, з глибокою вірою в спрavedливість своєї боротьби, український народ виступив до норівних змагань."

Від 1942 р. найкращий цвіт українського народу тримає свій препор чистий і по лицарськи бороться проти зовірілого мохла, що не хоче розуміти ані права людини, ані замову неродів.

І воно дивно стас, коли чоловік читає листи з рідних земель, слухає наочних свідків і читає паріть чужі поважні газети, які всі одноозгідно стверджують, що український народ всоціло підкоржує свою повстанську Армію і її пропід УГВР — проте не еміграції в Європі а ще маленьки групки, а в Австрії і Канаді навіть поважні групи, які донедавна занеречували п'яціlosti УПА, а до нині заперечують існування УГВР.

Як казав великий американський президент Абраам Лінкольн, "можна дурити деяких літів усе, а усіх літів теноли. Але усіх літів дурити усе не можна". Ці жудрі слова вже справджаються вже і серед нас: наш широкий загал починає чи через відчуття в цих справах і своєї обіції починає чимраз більше натискати на них впертих і несумілініх провідників, які отверто чи потайком роблять роботу сміливу для революційної боротьби України.

Слава Богорі ми іще маємо організації і літів, що розуміють ці справи і вони стануть на шлях антигеної помочі для визвольних змагань України.

Як прийшла вістка від Закертоцкого Представництва УГВР, що для бійців УПА потрібне медикаментів в нафурі, то за старанням

ООСЧУ відозвалась ось такі Організації з підмогою помоччя:
 Зіночо Доломогове Товариство в Ніарку, Н.Дж. - \$100,
 Чорноморська Січ, 3-та сотня, Ніарку, Н.Дж. \$100, Чорноморська Січ
 2 сотня Дніпрі Сіти \$75.

За порадою лікаря, знацю справ УПА, замулено найпотріб-
 нігих медикаментів на суму \$253. 6 і перша посилка, сім пачок
 около 150 фунтів ваги, вже вислаха кілька тижнів тому і є в дорозі
 до призначеного місця.

На другу посилку медикаментів зложено дотопер:

Сот. з Українок відл. 28 в Ніарку, Н.Дж. \$25, членкині тов.
 Сот. з Українок з Ніарку, Н.Дж. \$10, Пр. Кат. Громада в Ніарку, Н.Дж. \$25,
 Перша укр. пров. громада в Ніарку Н.Дж. / збирка на листо-
 надовім святі / \$30, п.І. Небуо, член ООСЧУ з Ніарку, Н.Дж. \$25,
 готовки залишилося з першої посилки \$21, разом \$135,60. Отож на
 другу посилку все замулено медикаментів на \$14. Закуплю далі
 продовжується. Зрозуміло, що вине царяні торти / ці, що йдуть
 вирост на закуплю і висилку медикаментів згідно зі своїм цього, як
 це всі відомо, чомісце їдуть сотні доларів вирост до Європи, які
 то жертви проголомені в іншім місці на сторінках "Вісника".

За усіх у висланні медикаментів згаданих повине треба
 завдачти "гаданим" від організаціям і цим однією ідею, що думаютъ
 здоровим людським розумом і не даєть себе обтурювати повсякчасно.
 Тому їм усім належиться призання. Із поодиноких, щоб належить
 подяка Друзям: Е.Онишук, Ів.Гусар, В.Буткоєвський, Петрушин і Доро-
 шенко, що занялися закупом медикаментів. Подругам - А.Вілас, Е.Ве-
 ницька, Дубас і обе Папроцькі, що помогли в пакуванні цих меди-
 каментів. Також шире спасибі пані Настюк і хіннам Соф'зу Українок,
 що могли в закупні медикаментів на другу посилку і підмогли у ви-
 силці їх для УПА.

Але цим іще наша праця не покінчена. Це тільки початок.
 Висилка медикаментів далі продовжується. Потрібно далі / грошей,
 халчених пакунків. Мусимо їх винутись до праці і не по-
 жаліти нічого. Наша Організація Оборони Чотирьох Свобід України,
 хоч не має великої преси і грошевих засобів, проте вона
 працює без ніяких найменших особистих заплат для її провідників,
 тому юний центр, хочби не великий, єде на підтримку УПА. І на-
 віть не насторімо, щоби кончес підмогу через нас посилати. Ми дасмо
 адресу нашої великої допомоговой інституції в Європі, яка є
 призначена величезног більшості тамошньої еміграції - це є Сані-
 тарно-Харитативна Слугуба, Мюнхен / Баварія/ Дахавергтрассе 9/II.
 Німеччина, Амер.Зона. Як бажаєте, посыльайте туди сами, вирост.
 Але посыльте, рятуйте Ук.

До нас чинуть звідтам злочілі листи, що ця зима буде
 жахлива, по підмога від урідових членів чимраз більше корчиться.
 Кожний Ваш пакунок /бо грошей вирост туди слати не можна/-
 ющий кусок харчу, чи одіння, зонти ма обуви - буде для них
 величезною користю і потіком.

Не хдіть, сходіться разом з очи в найменшій громаді,
 радьтеся, організуйтесь, помогайте.

Грошеві датки на медикаменти для УПА далі приймає наша
 Організація Оборони Чотирьох Свобід України, П.О.Банс 304 Купер
 Стейшен, Нью Йорк, Н.Й.

Тома Рудий, гуман.референт ООСЧУ.

ЗЕРТОВ

"ПРОДАЧИ" НА МЕДИКАМЕНТЫ ДЛЯ УПА.

Головний Уряд, однієї з наших найбільших замовників інституцій, "Прогиднія", з філією в місті, переслав на руки нашої Організації жертву в сумі ₦50-ти монетикаменти для УЛА. Головний Предсідник "Прогиднія", С.Вілиновський, пересилаточні про жертву, бажає нам успіхів в нашій праці. - Ми сьогодні видаємо гонорар за жертву і за побажання, які є моралькою заслуговою для усіх працівників нашої Організації, та ділам цієї цілі висвітлити свій труд зовсім безплатно.

ЧЕРТА З ЛАСТОПАДОВОГО СВЕТА З АНТРОПОМ.

Отець Р. Зілінський, що є також парохом дітройтської укр. католицької громади, переслав на руки ОСЧУ \$75 на медикаменти для УПА, яка то у та прийшли від жертводавців на цім Святі. Жертводавцем і є Відгурському співзасновою цирку підпису.

ВІД ВІДДІЛУ У.Н.С. "ДІСТАР" ЗНОВ ЗЛОМАВ ДЕРЖАВУ
НА МЕДЛІКАМЕНТИ ДЛЯ УПА.

Уряд виїде згаданого товариства знов переслав на медика-
менти для УПА в висоті \$50. Ми тиро дужемо ідейному членству
"Дністру" за цю поповну жертву і тільки наслідок, що воко власним ро-
зумом розважає заміні громадські справи та не дається нікому від-
вести від правильної лінії.

ЮКРАЇНІЕН КІМІТ ФІЛ ЕД ДИ ДІСТРЕСЕД, ІНК. НЮ ЙОРК,
переслано на майданчикти №50.

ВІДДА ПОРТОВА ЦЕРКОВНА ІХРОМАДА, відмінно підтримує по
поганіх героях за всю Україну і при тій нагоді парох с. Вен
виголосив проповіль та п'ятірів збірку на медикаменти для УПА.
Збірка принесла 120.17, які переслано до ООСУ на згадану ціль.
Пророслиаччи жертву, Олек і Роман, бувший стрілець колишньої
ГА засилає побажання усім хів нашій праці. - Шире Спасибіг.

ГІАСТЕНВУРСЬКИЙ з дил. У.Н.С. переслав. №35 на медикаменти для УПА і №5 на просопиї оці "Вісника". Підписані урядники відділу Лука Сидорук, голова і Мосьєв Натанік, сенр. заявляють - "ми ніколи не забудемо за наших жизні героїв".

Палі Т.Дубицько з Сейнт Луїс, Мо. переслала \$15, з того
\$10 на медикаменти, "З" на "Вісник", а дві на книжку УПА. Зложили:
Зарвара Хлопчик №6, Текля Йосів №5.50, Текля Дубицька Фузуско №3.50.
Заднічас піти у листі, що життя в таможній громаді відносно про-
явило мало дієльноти і з ортвенності. - Слідби взялись до праці,
і коли інші будуть на Істрагіні території, не жалувати життя,
ми починіб попотягти і дай скупої гротезої жартзи, які ні трішки
не оскорбить нас особися і незідбре нам наших вигід.

ДІНІШІ ДЕРТОДАВЦІ:
Степан Грабовський №10, На ~~житі~~^{житті} на прес, фонд,
Збірка п. Олена Романа №20 на мод. для УПА.

Гринько Гірняк \$5 на мед.для УПА.
 Марія Греко \$10 " "
 І.Чорний \$2 " "
 І.Кравчук \$5. " "
 Мгр. Вол.Чорновий \$5 " "
 Г.Горілий \$1 на прес.ф.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ:

Стоим подаємо до відома нашого членства і зацікавлених в цьому громадян, що наша Організація, через своєго правного дорадчика адвоката Н.Горицька, оже виграла Чартер і тим самим стала заскерованою інституцією.

НАШІ КОЛЯДНИКИ НА МЕД.ДЛЯ УПА.

Подаємо до відома міжборської української громади, що в часі Різдвяних Свят будуть ходити ногі колядники з листами та колядуватимуть на медикаменти для УПА. Прохаемо їх звичнно принести і жертвувати на ту брагородну ціль.

ПОДЯКА АРТИСТАМ.

Київський відділ ССЧСУ, що подавно відмінював славою Героїв, отсек дорогого дякує усім учасникам програми цього свята, зокрема тим, що не взяли за це ніякої нагороди, а це: Українському Національному Хорові під про. проф. Кириченка, промовцері др. З.Калині, декламаторі п.Бісюкові, бессідниці пані пані Іллі Кусій, солістці пані Задоровській і пані О.Ляхович.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дій 10 грудня ц.р. померла по довгій недузі рака, в 44 році життя, Александра Є.Кухар. Смерть її болем відчула ціла українська міжборська громада. Покійна належала до того типу людей, які, на жаль, чимраз більше рідкнуть, а лікі цілі своє життя виконують так звану "дрібну роботу", але в імя і користь великоїдеї. Всі цілехотні діла, на які ми спромоглися в Америці, мають в собі цеголки цього типу людей. Покійна була членком в багатьох різноманітних організаціях. Все усміхнена, все готова принести на себе обов'язок, без наїмоншої тіни на якусь особисту нагороду, хочби у формі скромної подяки. Клонимо голову перед її тихою громадською працею, перед її "безіменною спадщиною". З жалом прощаємо її на вічний спочинок.

ДО ДИСКУСІЇ НАД УПА І УГВР ПІДЧАС НАУКОМЕРЕНІЇ,

В "Свободі" з 6 грудня ц.р., в звіті харківського під час Панамериканської Української Конференції згадуємо уступ і про те, як на цій Конференції дебатовано і над УПА та УГВР і які зроблені висновки. Ці дебати характеризують "Свобода" як "важливі", "інтересні", "зрілі", "отверті", що ставили справу визволення українського народу понад все інше. Процитавши докладно ці стрічки "Свободи", приходимо до переконання, що ці дебати і висновки з них були ні зрілі, ні ширі, ні не ставили справи понад все інше. Названі, запам'ятуємо в них жалю, підступність, і гурткову заскорузливість.

Але наведемо відомості цей уступ в "Свободі", а онісля вискажемо на основі фактів нашу думку про це. "Свобода" пише:

"Справа спільнотного українського проекту".

Дискусія над проблемою допомоги змаганням українського народу затягнувала і безпосередньо звязувалась з проблемою спільнотного українського боргу та спільнотного українського представництва поза межами України, що конкретизувало в своєму докладі інш. В. Косар з Канади. Дебати над цю ~~загальними~~ проблемою були однаково важливі, як тет інтересні. Власне під цим омілдом учасники Конференції справді виявили свою громадську зрілість і насамперед велику турботу про долю українського народу та перемогу української справи, яку поставлено на першому місці. Під час дебат було "говорено стверто". Хто пробував протаскувати одну чи другу думку так скізнатиб "з фланку", того застевляли їти прямо і говорити одвертс в чому діло і що він думав. При обговоренні резолюції про признання і привіт Українській Новостанській Армії, один з делегатів пропонував, щоб там додати і "її Проводові". Негайно виняжалась дискусія: якому проводові? Чи маєте на думці УГВР? Відповіді і твердження які при цій нагоді висловлено, можуть послужити найкращим свідоцтвом власно громадської зрілості та українського патріотизму учасників ПУАКонференції. Єдиний з делегатів УМК заявив: Якщо ми матимемо наявні докази, що УГВР є справді політичним проводом УПА та що УПА її за такий визнає, то він буде перший, що висловить УГВР найбільше признання. По счах інших можна було пізнати, що вони думают так само. Це й підтвердили іншій делегат УМК, яке роцінний в Америці, додаючи, що в спорах і непорозуміннях українських партій в Європі він не винчається і єні трохи не має схоти з ними познайомлюватись. /Ось такі люди беруть Україні "уряд" приготовляти! - наша заявка/. Для цього вакханаля справа визволення України і проблема, як до цього визволення причіпнитись /. . . Але без особії зазнаючи з украйнськими політичними справами - наша заявка/. Це саме пробивається з кочного слова всіх делегатів /підкреслення наявні/. Тому теж ціла Конференція стояла під знаком УПА, це збройні сили українського народу, саму назву якої повторювало на Конференції заявлені тільки з найбільшою поганою і призначенням. Провід цієї героїчної Армії? Ясно, що він є, бо мусить бути і про це найкраще переконувати подвиги УПА. /Чому? тоді не є ясно, що їй УГВР є. Ула це не лише мілітарна сила, але її політична. А УГВР є власне політичним проводом цієї сили. Хібак не ясно? Так, ясно, але ни делегатам Конференції, - наші заявки/. - Де є хто цей провід? В пресових комунікатах вже згадувано про генерала Тараса Чупринку, головного команданта УПА! На зміграції видвигається і оспорюється наявність політичного проводу, іменно УГВР /Українська Головна Визволільна Рада/. Справу, як згадано, оспорюється в Європі, хайже її там по-

і полагодати /.../ Але які діло до того українцам в Америці? /Так говорять багато іноземними велику турботу про долю українського народу і тоді народові звідсіля підготовлять "уряд" - наша застава/. - Для них важливі справи не осіб і партій, тільки висвітлення України, якій вони разом зо їмають помогти /.../ тільки, щоб не треба було напругувати міску і віднатись в українських політичних сиравах - пана застава/. - Тому зоки з глибини дум кричат /що так же подає "Свобода"/ : 'Хе' жите УПА та ії боєм Прорід! Без огляду на склад і особи в і єому проводі.

Іншої справі певної ваги, що перенесених американських українців про необхідність обєднання всіх українських си розділу /.../ для спраги визвольних змагань, та рішту їх суд, тих, хто це обєднання розбиває, чи до його пе допускає. Становите в одній і другій справі винточес будь які спекуляції єдиних політичних партій чи груп на становищі американських українців. Пено сж надто ясне і на цюму будуть дамі базуватись праля і зусилля обєднання для спільноти моти в Панамериканській Українії Конференції українців американських країн. Справа підаговання України цасом перед /.../ звідсіяло, без широкия жотра саже українська політична течія на морівніх українських землях що в збройну боротьбу очолює; це для делегатів належить на спрага - пана застава/. - До цецего визволення можна навіть причинитися спільними жежже, і обєднаними силами всіх українців на скіті /.../ но охоччи в суть, жотра парріл то барти - пана застава/. - Ця праца була базою предметом і вислідом Першої Панамериканської Української Конференції і в цюму її успах та значення."

Так піше "Свобода". Ми же напочатку скеруючи усі цей хід дебати і її висловки, як фальшивий, непірний і заскорузло гуртковий. Тепер наведемо аргументи споріднені факти.

1. Якщоб ініціатори Конференції дійсно бажали довідатись докладно про УПА та УГВР, вони не просили юди в тій цілі одного однієїського представника з Европи в особі інж.Д.Андрієвського, чільного речника групи полк.А.Мельника, давного і запеклого противника УГВР. Вони запросили когбесі Більш відповідального, чи то з Центрального Представництва Української Еміграції в Европі, чи котрогось редактора з польського видавництв, чи з якоїсь рідомої в Европі української Інституції. Ініціатори Конференції начіть постарались країно ворожо проти запропонувши Василю Мудрого із ЦНЕ, хоч цей старий український діяч походить з колишнього УНДА і як такий зовсім всесторонньо відноситься до української революційної боротьби, зокрема до СУН. Але В.Мудрій, як гони ловідались також, проплив симпатії до УГВР, отож - геть з ним. Зате запросили інж.Д.Андрієвського, хоч дуже добре знали, що у виборах минулого літа його злісного бельгійської громада, разом з її го товарищами з мельниківського табору, усунула з уряду і вибрали якраз прихильників УГВР. Після цього, так мимоходом жахнути, до бельгійської української громади і нал тутешній З.Доломоговий Комітет примінив санкції і відразу сдалав їм виплату допомог.

2. Ініціатори Конференції дуже добре знали і знають, що в існуванні УГВР і її революційністю, вірять сотки тисяч наших виселенців в Европі, які мають тісніший контакт і свіжіше знання про справи України, ніж тутешні старі емігранти, які за словами "Свободи" на Конференції отверто заявляли, що "не мають охоти познайомлюватись з політичними спорами в Европі".

3. Ініціатори Конференції теж дуже добре знали що у гіборах по різних українських осередках в Європі, що відбулися минулого літа, величезну більшість здобули прихильники УГВР і в той спосіб вони отримали високу ступінь дійсного і справчного об'єднання. Зате КУК залишився в поражальній меності і він тепер виявся розбивати ту більшість, а наші момітеті, американський і канадський, йому в цьому помагають. Отож - хто властиво розбиває українську політичну едності?

4. Більшіх "наявних" доказів про існування і діяння УГВР ми тут ніколи не пісталимо і в цьому винадку мусимо вірити тим українцям, які мають тісніший зв'язок з корінними корінними землями а які на еміграції в Європі, як було вже сказано, в переважаючій більшості вірять в УГВР і її підтримують. Хто хоче дістати "наявні докази" про УГВР, мусить сам туди поїхати, де зона діє і власним очима переконатись.

5. Коли ініціаторам Конференції важко повіркти в УГВР без "наявних доказів", як вони могли пов'рити і склонити голову перед командуванням УПА в особі ген. Т. Чуприкі? Вони його особисто так не бачили, а довідались про цього раз з тих джерел, які писали і писуть про УГВР. Хіба гони повіюли в ген. Чуприкі тому, бо почули його позивце? Аможе що називче не дійсне, а псевдонім!

6. Як ініціатори Конференції могли здобутись на своєму роду заслуго відвагу і братись до інформування світу про українські справи, коли самі офіційно ствердили, що в них не визнаються і не знають націть, хто властиво з революційним проводом українського народу?

7. Як можна добитись від чужих якоїсь дійсної і практичної підтримки для українського революційного руху, коли ми сами не знаємо, через кого цю підтримку подавати? Во че через якісно компетентних провідних осіб цю поміч можна подати, здається, не посміють заперечити нації ініціатори цієї Конференції. Хто ці особи, на думку ініціаторів Конференції є? - Це найважливіше питання вони залишили цілковито без відповіді.

— — —

І чому така з'єднана ворожнеча супроти УГВР? Чому так важко її визнати за провід, революційної зібіні і коли сама УПА покликала її до життя і визнає її в своїх підпільних виданнях? Дехто із заліз противників УГВР, з гурткових мотивів, квестіонує ці підпільні видавництва в їх автентичності. Тоді ми питамо - наводіть, панове, якусь одну авторитетну заяву команди УПА, в якій вона відбирає право УГВР її політично репрезентувати.

Справа визнання УГВР за революційний політичний провід України, це справа першорядної важливи. Знань що добро її противникам і хоч з трудом "склонили голови" перед УПА - проте далі "сумівся" в УГВР і далі домагаються "наявних доказів".

Ми здаємо собі дуже добре справу з цього, що діяння УГВР під большинською дійсністю патріотів на ін'ємовірні труднощі і небезпеки. Ми здаємо собі справу з цього, що члені УГВР часто розпорощені й не мають змоги зійтись разом у горній і прискореній гали на спільні збори та наради. Ми здаємо собі справу з цього, що іноді можуть проміннути місця, замі бодай частина з них зійтися разом в однім місці. Ми здаємо собі справу з цього, що вагато

з них гине і нові люди приходять на їх місце. Доколи жагінка матів України така заїла, що хвилює свою працю всіх мусить переривати. Чи маємо ми їм звідсіля, з безнечного місця, за це моральну "науку" давати? Проте та праця, з необхідними непервами, постійно і впирто подіється. Вога також впирає, як воля українського народу до своєго самостійного життя. І тільки праці треба помогати, а не йти відходити. А першою передумовою помочі є признання того чинника, що ця праця на корінних українських землях перегодить. Це признання має величезну і перворядну вагу для визволення змагань України:

1. Призначим УГВР - перед всею мусілиб зложити свої фіктивні мандати всі наші визітілі, перетворівши довгою еміграцією і по-літично збанкротовані групки, що нині протистоять на "прозід" України.

2. Коли ми всі з пістолем будемо відноситись до УГВР й цінитимо факт, що вони там, від сумнівів жорстокого ворога, ю спускає під прапору боротьби - мі тим сірільзоватимо її рогнеруочу силу. Коли ж далі цінитимо таку "мудрість", що прогід має бути за кордоном, в безпічнім місці, і, загалом, гогоритимо, що усі мудрі люди спилились за господарем - та ми тих зробимо тіжніу прислуго українському революційному рухові.

3. УГВР є можливість для ведення революційної війни України і без неї УПА не буде в силі здійснитись. УГВР є чинником ідеольсько-гічно-політичним і через насі український народ може забезпечити УПА кадри все нових бійців, які теж може ті вже від ступині революційні здобутки, які ослугає УПА, акумулювати і зберігати.

Хіба не бачите Ви, ініціатори Конференції, що діється в Європі, в так знамому Башному КУК-ові? Хіба не бачите, що цей КУК зложений з восьми маленьких політичних групок в їмп. "єдності", фактично внутрі цілком розетканих і розжертих? Хіба не лякає Вас, що можна групку в цім КУК-ові, хоч він "обєднана", не спирібічне поборює всіх своїх інших співчленів і сама притискує до найвищого прогону України? Хіба по бачите, що гельтманці далі висувають концепцію уряду з гетьманіческим на чолі, УНР далі уратає себе "правним урядом" України, польм. А. Мельник далі уратає себе "західно-соціалістичні і радикальні дамі цілкою парою пропагують марксівсько-соціалістичну ідеологію, в противостої до ідеології УПА та УГВР, що вцілості скорта на християнських засадах?

Однією, що лише ці мали групки в КУК-ові, що неналістю до УГВР /а разіше і до УПА/, і сильно багатіші її завалити. Ми знаємо що це їм не піддається, хоби наліть Ви звідсіля посыпали обильно грішник. Проте життій, що ставить собі фікс щіль перед очима, мусить застосовуватись, що стаєся звідси, якби його щіль була осліплююча. Отож уйтів собі, що КУК-ові також здалась реалізувти це, що СІМЕР концепція УГВР, шалася. Хіба не яко Вам, що тоді групки з КУК-а видигнуть на порош місце свої власні внутрішні порахунки і ввекуть в українсько політичне життя такий клас, що знищити усе до грунту? В таких сироках, також, треба визнаватись, а замінати на це очі і віднати "нас це не обходить", а воночес камідати сирожнім, дійсним українцям свою некомпетентну розвідьму.

Хто вірить в УГВР і цьому напрямку працює - неминучи в ніякому разі не може зробити. Задо ті, що відкидають її і в її важкім положенні підкривають її д. насі грунт - колись можуть станути перед українським народом, як національні злочинці.

ВЕНОМ ПЕРІОДИКИ .

БОГУВ СВІТОГО ВІТРИ.

/Продовження - передрук з "Української Трибуни"./

Маса, здорові і в старій краї.

Отже, як у них, так і в нас - та сама криза і те саме намагання вийти з туника. І в зasadі, як у них, так і в нас - той самий шлях і, зрештою, сдина можливість розвязки: перебудова провідної верстви через висунення і притягнення нових здорових сіл з наців, реально зданіх мужньо, жертвою і працьою спріялися з тими завданнями, що їх ставить нова доба й новий стан боротьби за визволення.

З цієї перспективи українське громадянство в Америці не є в іншому і в іншому положенні, ніж українське громадянство в Старій Краї і на європейській еміграції. Щоб подати єдиний тільки приклад можливості цього процесу регенерації, доводиться назвати основні факти з історії побудови руку протитоталітарного спротиву в Україні і розвитку МА. І наслідок заснованої попереду післявої поставки значної частини староукраїнської політичної інтелігенції МА не є за духом і організацією дитином і твором цієї інтелігенції, але твором самої народної маси. Інгелігентів у старому "патентованому" розумінні слова в МА було і далі відносно мало. Новітній український революційний просвід з деб'льного не походить із "пініл" і т.зв. "добрих домів", але висувається самотужки з надрів народної гущі. Наїкрайні, найбільш гороїчні о іцери і підоїери МА не мають мистур і дипломів, але рокрутуться з т.зв. цілком "простих хлопців". І саме вони несуть на собі / сьогодні реальний тлігар збройної боротьби за визволення. При тому виявляється, що Ухнай осаг не є якісно наїгбрій, коли вони потрапили на диференційовану розистентну масу упорядкувати в сотні, куроні й групах, розгорнути штаби, побудувати внутрішній зв'язок, адміністрацію і нарешті реалізувати широко очікоані плянування. Но для пустої фрази і пропагандистського треку треба було зокрема договору трьох держав з Ф.Б., Ц.Р., щоб боротися з ними, але і досі нічого організації ного побіч Ух зусиль не потрапити поставити на відтинку міжнародної політики та закордонних зв'язків маса української інтелігенції, яка опинилася на новій європейській еміграції - яка з її в Америці, - інтелігентів, що була і є до цього паралельного зусилля зобов'язана.

Ця здатність української народної маси вилонювати з себе нові, бойові, повні споргів, чисту і відданості для справи, хоті орнально незчені, але природно інгелігентні сили побре свідчать про вітальну силу, біологічну придатність, воля до чиття і розвитку цієї української людської чиси. Не і є - той тип воїна-державотворця в розумінні концепції лячеслава Липинського, який мусить лягти в основу процесу нашого державного визволення. Українська інтелігенція виконавє свою частину державотворчого, чиндания на 100%, коли вона не буде противитися ідеї чину і не буде порицятися з цим непосильні для себе керівні завдання, але підтримає державотворчі зусилля саме цього типу людини, здатної державу реально виборювати і її іменем, цілком матеріально засновувати. І не стид, і не "приниження", але наїваки, честь і піднесення своєї громадської варгости поставити себе в один ряд із тісною людиною. Частини української інтелігенції зробила це без загання, підносячи через вклад своїх інтелектів справу визвольної

боротьби на вищий рівень: треба вірити, що згодом зробить це і речта.

Виходячи з свідомості і переконаності в корінному здоровлі нашої народної маси, треба при ній, що аналогічний процес сновення, процес, який став одним з постулатів ООЧСУ, буде розвиватися перомочно і регенеративно і на американському ґрунті. По цей і той бік окочину джерела нашої сили є в масах, і туди треба по ній звертатися.

Ідеологія ООЧСУ.

Мочна не сумніватися, що засновники ООЧСУ, які в ході першого року існування організації спрвилися з початковими труднощами, справляться з ними і в майбутньому. Найважніша є при тому, як уче було підкреслено, здорове програмово-ідеологічна субстанція руху.

Як указує вже сама назва, Організація Чотирьох Свобод України спирається на основних тезах декларації пок. Президента Рузвельта, які лягли в основу американської программи нововданої новопобудови світу. Ці чотири свободи, що з п'устовою здорового і творчого розвитку всіх модерних цивілізацій суп'льства і що спразу їх обереження і пристосування приходиться сформувати і заступити і обороняти по всіх континентах світу є:

свобода слова,
свобода совісти,
свобода від страху,
свобода від зліднів.

Це є засади, які обіймають собою в посній ширині від можливості поставлення визвольної української спрви, як на Мідніх Схилах, так і в перспективі УМ міжнародно-політичного включення у фронт боротьби великих демократій світу, за воду людини й народів.

Чотири Свободи рузвельтівської демократії - дуже гостра та ефективна ідеологічна зброя. Через включення принципів свободи від страху і свободи від зліднів, як ідеологія йде далі від засад джересонівської демократії, яка, щоправда, робила людину свободінною, але через надмірне розширення меж тієї свободи, особливо ж у господарському відношенні, не охороняла людини від можливості соціального виниску. Таким чином, рузвельтівська демократія - це регульоване і контролюване соціальна демократія в дослівному розумінні цього слова, отже не соціал-демократія в сенсі марксизму, на якому спирактися і досі ще всі напр. українські соціалістичні партії і що, в остаточному висновку, все нас раз довело і мусить довести можен раз до большевизму.

Ці чотири великі принципи дають нам в руки можливість проголосувати і вести революційну боротьбу за повне визволення української людини, як в політичному, так і в культурному та соціальному відношенні.

Свобода слова - це право українського народу до цілком свободної гаяні, яку орму індивідуального і збірного гиття зона хоче собі наchatи. Цього вчиняє право, коли народ цього хоче на постування цілком самостійної держави на всіх соборних землях УМ поселення. Із заперечення - ким би то не було - цього основного права виник -каз право на спротив, якіє моральний обовязок боротьби, також боротьби революційної, в обороні цієї норми і на більшій з людських свобод. Звідси з логічною конечністю виникне даліше право - справедливої війни українців за національне визволення, на менш справедливості, ніж визвольні революції від американців у 1776 р. Ні твердження з погляду міжнародного поставлення укр-

Київської справи незвичайно важливі, бо обґрунтують законність і справедливість українських визвольних змагань і знімають з нас можливий закид у будівництві до війни і мілітаризму.

Не менш важливий другий принцип - свободи совісті і боротьба не тільки законну підставу, але й моральний обов'язок боротьби за культурне і релігійне вічавлення українського народу. Іс. релігійної, і культурної свободи в умовах чутого тоталітарного насилля не посідаємо. Також із погляду розвитку цієї точки, імплікації для пропагандистського поставлення української справи на міжнародному терені очевидні.

Третій принцип, свободи від страху, обіймає право на боротьбу з життю, отже в такому випадку з тоталітарним режимом, який силом терору і страху спромагається утримувати «українську» залежність від Москви в рамках її імперіалістичної системи.

Нарешті, четвертий принцип, свободи від злодійств, встановлює підставу для боротьби з життю системою господарською, експлуатації, в такому випадку марксистської, соціалістичної і комуністичної. Діється, отже не про утопічну господарську рівність у землях, але про виправданість такої системи, яка звільняє людину від страху за прожиток та забезпечення і дає можливість добиватися, без кризи для інших, особистого матеріального задоволення і щастя.

ПОСТАВЛЕННЯ НОВОГО РУХУ НА БАЗІ ПРИНЦИПІВ ЧОТИРЬОХ СВОБІД ТРВАЧІ ВЗАЄМА ДЛЯ І ВІДСЛАЖДЕННЯ МІРІ ПОТРІЙНОМ ІРОКОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В АМЕРИЦІ. Це вперше створює проонсовану о ініцію підставу для можливості зв'язувати українську справу з загальними ідеями і цілями американської національної політики, як ми читали, цієї програмово-ідеологічної бази, цієї можливості зв'язувати українську можливість діяльності американських братів, у загальні річниці американської національної політики, дотеперішній провід нашого громадянства встановити не пітранні. Но повинні забувати, що заокеанські українці - це американські громадяни і мають неухильні моральні й матеріальні обов'язки супроти своєї заокеанської батьківщини. «ВІСНИК» зусією гостротою вказує на цю американську зв'язаність ООЧСУ. Однією з основ нової організації діяєтиме у тому, що вона є в рівній мірі українська, як і американська. Зиснення принципів в Чотирьох Свобід створює можливість тодіності дій на цій спільній принципі цілих американським народом під формою: це створює можливість погодження обов'язків українця і американця. Це розуміється, означає, що досі не було повного з'ясування американських українців та їх ототожнення з загальною системою ідей і кілами американської національної політики. Найпаки, як було вже сказано, американські українці є добрими громадянами своєї держави і повністю виконували і далі виконують свої основні громадянські обов'язки. Створення ООЧСУ і проголослення засад організації дає адекватну базу й вислів для цієї звязаності. Таким чином, акт створення ООЧСУ доводиться розглядати надзвичайно важливим актом поглиблення і разом з тим піднесення на вищий рівень української політичної думки в Америці. Тільки при існуванні такої підформи, може виникнути можливість розмеж і діяльності для української справи у Вашингтоні. Розвинення українських ідей і постулатів з цієї підформи не тільки дає моральне право для стравлення української визвольної справи в Америці, але і створює можливість для розумної практичної політики. Якщо цей рух - послідовно виконав свою програму, то має панси-чини української політичної чиття в Америці є його політичного відокремлення, незважаючи загальним американським чинам - словом, з його політичного гетта.

ВІНО ВІНІ СОЧІ ГО СТАРОКРАЗ ЯХ СПА.

Сходячи з цих ідей і засад і роблячи практичні висновки з своєї ідеології, рух ООЧСу мусів при кон ронтації з реальним станом українських справ у старому Сvitі цілком логічно дійти до табору, якщо стоять в тоготих ідеологічних і програмових часах, отже до визнання своїх симпатій до УГР, а разом з тим, тієї боротьби, яку УГР очолює і представляє. Ці свої симпатії, очевидно, осмільки зони не заперечують духу і цілей американської національної голітки, ООЧСу і "Вісник" висловлюють дуже мутньо і ясно: "Вісник" - почував моральний обов'язок і мав цивільну відповідь виступати заломістю і спровадливістю боротьби УГР і УПА і заговорили про їх існування, подавати до відома американського українського громадянам основні акти висвітлювати Генезу і розвиток теперішніх форм відповідності боротьби в Україні. Як було вче сказано, досі відсутність американської української преси ставилася під вплывом різних партійних поштовгів до цієї справи, якщо не ворога, то байдужо. "Вісник" у значній мірі вче проломив цей стан пасивного сприйняття і примусив американську українську пресу заговорити про справу. Віти про акти і обставини візвольної боротьби в краї, кореспонденції, публіцистична робота МІС, ініції про-голосування УГР і УПА, передруковані у "Віснику" не могли яскравістю свого реалізму не викликати чесних проявів перелому. Пранц ООЧСУ і "Вісника" начаєшиши і шораз причильником в'ялгук серед американського українського громадянства. Це особливо помітно на успішному рості збіркової акції, провагованої через ООЧСУ на ліки для УПА, акції, яка дас гарні висліди.

жизни и поэзии

Іні поєднанчі, що створення ООЧС і назва "Гісник" започаткує нові шляхи в більшому ро зитку американського українського громадянства. Гадаємо, що нова організація має часні ідеї та можливості привести в процесі систематичної і наполегливості праці до піднесення політичного рівня організаційної перебудови, сучасної активізації, словом, до переродження українського чуття в Америці. Не доводиться робити собі ілюзій, що прояснення нових шляхів проходить легко і без боротьби. Не доводиться думати, що - там, як і тут - усі заскорузлі, відсталі, гальмуючі поступом візовальної справи, збо таки просто злосливі. Й егоїстичні елементи скочуть скоро і відразу давати позиції і підтятатися до луки та використати потреби початків класів нової доби. Але, можна віртити і сподіватися, що, виходячи із спрощених позицій і правильно оцінюючи українське послання та його потреби, организатори і члени ООЧС добиться нарешті повної перемоги нашої - Ії Христової - спільноти доброй справи.

І напевно буде це кон'юнційним поклоном і в'їчливим разом, а висловом глибкого й чистого почуття, коли ми закінчимо цей розгляд висловом ООСУ на "кращих погань" успіху в боротьбі і праці - для остаточної перемоги.-

ПЕРШИЙ ВИСТУП УКРАЇНСЬКОЇ ДРАМАТИЧНОЇ ГРУПИ.
/Вистава "Катирини Мужички"./

Кілька місяців тому створилась в Нью-Йорку Українська Драматична Група, яка поставила собі за завдання зрушити з мортвої точки українське театральне мистецтво і привести його на живий рівень. Драматичне мистецтво в Америці відомо не столько на надзвичайно високій рівні, а що тому, що замало либітів цього мистецтва, замало публіки, яка могла брати стала участь в ньому не кільком десятих, але бодай кільком драматичним артистам. Тому воно звичайно на досить примітивному рівні і лот джеколи, завдяки великим зусиллям своєї одиниці чи малої групи, якою вряд ли годи заблизися і покаже нам, що є в нас таланти, але нема жоду їх постійно підтримувати на рівні сцені.

До таких рідких і мылих поєднань і вистава драми «Катирини Мужички», постагленої дні 7 грудня ц.р. в голій укр. мат.громаді на мостій вулиці в Нью-Йорку.

Ролі були обсягнені: Катерина - ганна Слія Задорецька. Варенка /гудова/ - Лібо Ковалевська-Торнакова. Брусничка - М. Міліна. Дуня - Марія Мілінович. Когутих пані Варенська. Олександрія Габода. Іра - Михайло Скоробогач. Когут - М. Торнак. Гергюс - А. Дубас. Крім того гурти хлопців і дівчат.

Усі артисти вивзались із своїх роль «ходоганно» і зберегували глядачів навіть у більшій кінурузі, під час дозволеної примітивної песьї. Із жіночих ролей на перше місце видніється пані - Міліна, Ковалевська-Торнак, Задорецька. Із чоловіків - Скоробогач, Габода, Торнак, Дубас. Дуже цей вистави, не жити під час гри на сцені, але в її підготовці, «у М. Скоробогач». Цей талановитий артист же кілька разів випадково на короткий час блеском освічував ногу сцену, але, як сказано, з бранку стапої і широї публіки, мусів знову пістасети. Сорок інших обставин мігли стати складом сирасу натої сцені й слухати своїм таланом натій суспільності. Іому і молодій Українській Драматичній Групі бажаємо найвищих успіхів у їхніх зусиллях. Редісний літній у згаданій виставі було є то, що ганя /ула запорожана і те є час, так що зистову можна було точно згадувати. - Т.

В СПІРІ ПРЕДПЛАТИ УКРАЇНСЬКИХ ЧАСОПИСІВ З ЄВРОПИ.

Адміністрація «Української Трибуни», одного з найпопулярніших українських часописів в Європі, /Мілан, Німеччина/, що виходить трічі в тиждень в кількаді 20,000, розіслала до тисячі наших свідоміших громадян в Америці оказові числа, своєго часопису і журналу «Ария». Бодночас всім просять, щоби ці видавництва передплатувати через п. Петра Задорецького, з ню Йорку. Але помилково подано алу його адресу. Понижче ми подаємо ще адресу правильно.

Бодночас замінімо усіх тих громадян, що дістали ці оказові числа, щоби вони в найкоротшому часі передплатити собі, або для своїх товариств, ці видавництва, а певно цього не похалувати. Всі з них довідаються багато про то, як жити, що думати і як працювати наша нова і велика еміграція. Передплата на чверть року виносить трохи менше, як '50 доларів. - В перозумінні з «Українською Трибункою» п. Задорецький передплатує зібрани з передплати гроші в натурі, це є в пакуванях KAFE, що було для них більшою помічкою, ніж гроші. С той спосіб і їх підтримо, і народили робота буде зроблена. Тому всі співізять передплату, на адресу:

ПЕТРО ЗАДОРЕЦЬКИЙ, 151 Евенто "А" /Ен/, Ню Йорк, Н. Й.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЙ.
Чи гроші доходять там, де треба? /

I.B. ДІТРОЙТ, МІШ. - У своєму листі Ви порушили справу, яка дуже важна. Тому ми відповідаємо прилюдно. Ви в добрій вірі запитуєте, чи гроші, які ми булемо на медикаменти, дійсно доходять до наших волів УПА? Свій сумнів Ви спираєте на цим, що вже перейшло кілька сот наших волів на цей бік і деякі наші представники переговорювали з ними та іншими - чи вони дістють які медикаменти з Америки? Вони відповідали, що ні, що нічого про це не знають.

Щоби потрібні волів УПА міг дістати хочби малосенку поміч в медикаментах, на це треба булоб'ю кілька тисяч ало сотень, а наскільки міліонів доларів. Наша Організація здає собі дуже добре з цього справу, що її посилики є мікросятіною малі. Але на це наша відповідь: робимо те, що серед наших обставин можемо зробити. Не нала вима, що нас поборюють люди, які познані нам поєднано помагати, а нарешті деякі наші найбільші газети відмовляються помістити замінки на медикаменти для УПА.

Ми вислали дотонер біля три тисячі доларів. І то більша частина з цих грошей пішла тем в другій половині цього року. Віручи під увагу тижжу і побозичку доставу, можна припускати, що щойно тонер ці медикаменти наша поміч доходить на місце. Чи можна дивуватись, що ці волів, які недавно перейшли на цей бік, нічого про це не знають?

Вісімміль як приклад поміч нашого ЗУАДопомогового Комітету. Він має два роки посилає жертв до Європи і то людям, які не є під большевицькою окуніацією, але по цим боці. Зложили ми на ту ціль, на три тисячі, ли у випадку медикаментів для УПА, але кілька сот тисяч. Шобільше - тисячі наших втікачів дісталось суди і до Канади. Пытайте їх, кілько з них одержало поміч від ЗУАДопомогового Комітету? Коли нас це по душу, то лиж може дивувати, що ця малосенка країни, що перейшла через нас і то під большевицьку дієспільність, в підпідлі, повідома тим волів, що недавно сиділи порядини?

Повірте нам, що ми не висилаемо жертв в лицедунні руки, тільки у такі, що є признаки великою українською суспільністю в Європі. Маємо без кілької особистої нагороди і по-минажчи гріш, які самі доказуємо, нам булоб'ю дуже мало нашого труду, якщоб ми мали найменший сумнів, що жертви не будуть там, де треба.

Мусимо мати тверду, непокинуту віру, що українською революційною боротьбою всіуть люди разумні і характерні. Ми що віруємо що тоді, як про УПА багато наших відповідальних газет говорчами, то вірили в неї, а нарешті легкоміжно про неї вказувались. Потій винаградили нас в нашій вірі. Но мусить нас ю найменшої тіни сумніву, що події в ногах винаградили і негу теперішніх роботу.

ТРОПКА ГИМОРУХ СЛІЗ.

Добрий вечір, добродію Чиріба.

Добрий вечір, добродію Чирак.

Ну, нарешті по цій Панамсько-Українській Конференції будемо мати в громадському житті на рік спокою.

Так, правду сказали, будемо мати на рік спокою.

А по році відбудеться конгрес українців цілого світу, і знов будемо мати на рік спокою.

Правду сказали, буде знов рік спокою. А що далі наші підприємчі ініціатори скличуть конгрес українців з усіх планет і знов буде на рік спокою...

Е, ви жартуєте.

Чому би ні? Навіть коли з інших плачет не прийдуть, то їх хтось застунить. Головне, що знов буде доведено "щоє таке чого в нашій історії не бувало!" Цех головна ціль. Ну і спокій, само собою,

- - -

Пане Чиріба, я починаю сумніватись у ваш патріотизм. Ви собі з наїсвітіших справ глузуете.

Пане Чирак, я дивлюсь не на гарні слова, але на діла. Перед мною виникла проблема стоять рекорд, "праці" наших попередніх конгресів. Відбувся перший конгрес в Вашингтоні. Також були гарні домовленості, друковані в нашій пресі, були гарні резолюції, теж друковані в нашій пресі грубими буквами, що мило було читати. А який дійсний конгресний хосек він приніс українському народові, зокрема його визвольним змаганням?

Був опісля другий конгрес в Філадельфії, а пізніше третій Конгрес знов у Вашингтоні. Опісля були спільні наради обох комітетів - американського і українського. І че раз вас питано, добродію Чирак - яку конкретку поміч всія приносили українському народові, поза тим, що були друковані реферати, звіти і резолюції?

Та яких ви усіх властиво хочете?

Я вас читаю, а ви мене. Ви бо відповієте, що була велика користь, отож скажіть мені яка, не ставте мені того самого занепуту.

- - -

Ех, добродію Чиріба, ви непоправний чоловік. Та цих часів Різдва Христового, всі люди мирно настроєні. Забудульмо наші суперечності, ходім, забавмося, звесолім душу.

Це правда, ходім.

Ну, бачите, по трьох чарках як ви повесалішли. А ще три винете, а будемо дійсно гирі друзі.

Ех, мило на душі! Хай йому трасци політиці. Давайте, добродію Чирак, хай вас розцілую. Давайте іде чарку. Ох як мило, як радісно. Ось тепер в нас дійсна любов українська: "де згода в семействі, там мир і тишіна...."

Стрігайте, добродію Чиріба, ви знов посумніли. Ви плачте? Чого ж, говоріть же?

Сумно, добродію Чирак, що згода і любов існує в нас тільки тоді, як відкинемо зовсім політику. А хочемо мати свою державу!!

- - -